

for herved at opnå en mere ensartet bedømmelse af kravene til indehavernes uddannelse, forretningernes indretning, tilsynet m. m.

Endelig bemærkes, at gifte som *lægemiddel* ifølge den gældende lovs § 7 kun må udleveres af apotekere, af dispenserende og distribuerende læger og dyrlæger samt af tandlæger, alt i overensstemmelse med de herom til enhver tid gældende bestemmelser. Da der i lovforslagets § 1, stk. 4, er foretaget en generel henvisning til de pågældende lovbestemmelser, er særlig bemærkning herom på dette sted overflødig.

Ad § 5.

ad stk. 1. I den nuværende giftlovs § 10, stk. 3, er der sat en aldersgrænse på 18 år for personer, der må få udleveret gift. Denne aldersgrænse foreslår man opretholdt med hensyn til adgang til at *rekvirere* gift, jfr. forslagets § 3, nr. 9, men for så vidt angår *modtagelse* af gifte på en anden persons ansvar, finder man det forsvarligt at imødekomme erhvervslivets ønske om en aldersgrænse på 16 år, jfr. forslagets § 5, stk. 1. Udlevering må ikke ske til personer, der på grund af sindssygdom, åndssvaghed, beruselse, affekt, manglende udvikling o. lign. kan befrygtes at volde skade på sig selv eller andre med de pågældende gifte. Det forudsættes, at forhandlerne kun bør drages til ansvar for overtrædelse af denne bestemmelse i tilfælde, hvor det har været ganske åbenbart, at udlevering ikke måtte ske. Der henvises i øvrigt til § 21, stk. 2, og § 22, stk. 8, i landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 325 af 1. november 1954.

ad stk. 2-4. Efter giftlovens § 10, jfr. §§ 4, 8 og 9 i bekendtgørelse nr. 333 af 22. december 1931 og §§ 4 og 5 i bekendtgørelse nr. 334 af samme dato, må udlevering af gift til teknisk brug til forbrugere kun ske efter særlig rekvisition, forsynet med påtegning af politiet — på landet af sognefogeden — om, at der intet vides til hinder for, at rekvisitionen ekspederes. Politipåtegning er dog ikke nødvendig, når udlevering finder sted til følgende, udelukkende til brug i egen virksomhed:

- a) Statens naturvidenskabelige, lægevidenskabelige og tekniske laboratorier og institutioner samt de af staten autoriserede laboratorier.
- b) Forstandere for kommunale og private laboratorier, når de har opnået indenrigsministerens tilladelse dertil.
- c) Personer, der er i besiddelse af næringsbevis eller borgerskab (næringsbrev). Dokumentation herfor skal forevises samtidig med, at rekvisitionen afleveres, med mindre det er den ekspederende bekendt, at rekvirenten har næringsbrev.

d) Eksamensberettigede skoler og undervisningsanstalter samt anerkendte kursus til studentereksamen.

e) (Udgået).

f) Personer, der i forretningslokale her i landet driver erhvervsmæssig virksomhed som fotografer.

Indenrigsministeriet mener, at man uden risiko kan indskrænke kravet om særlig giftrekvisition til kun at omfatte de i § 3, nr. 9 omhandlede private forbrugere af gifte. I stedet bør man pålægge enhver, der udleverer gifte, i rimeligt omfang at sikre sig, at modtageren er berettiget til at få udleveret gifte. Den pågældende skal — såfremt det ikke i forvejen er ham bekendt — afæske modtageren erklæring om, på hvilket grundlag giftene fordrer udleveret, samt i reglen sikre sig, at de fornødne tilladelser og anmeldelser foreligger.

I denne forbindelse bemærkes, at det er hensigten, at de i §§ 2 og 3 foreskrevne anmeldelser til arbejdstilsynet og kemikaliekontrollen skal afgives in duplo, således at der kan tilstilles anmelderne en kvitteret genpart af anmeldelsen, der vil kunne anvendes som legitimation.

Indenrigsministeriet har i stk. 4, foreslået, at påtegning på giftrekvisitioner over alt — også på landet — skal foretages af politiet, idet man mener at burde fritage sognefogederne for administrationen af disse teknisk prægede bestemmelser. Ændringen vil ikke betyde nævneværdigt ekstra besvær for forbrugerne, idet der i landdistrikterne hovedsagelig kun vil være brug for bekæmpelsesmidler, som sælges uden rekvisition i henhold til lovgivningen om bekæmpelsesmidler.

I stk. 4 foreslås det endvidere, at indenrigsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere retningslinier for meddelelse af påtegning.

Giftlovens § 10, stk. 4-5, jfr. §§ 2, 5, 6 og 7 i bekendtgørelse nr. 333 af 22. december 1931 og § 8 i bekendtgørelse nr. 334 af samme dato, fordrer, at den, der udleverer gifte til forbrugere, skal føre en autoriseret giftbog, i hvilken det indføres, hvilke gifte der er udleveret, de udleverede partiers vægt eller rumfang, samt til hvem og hvornår udleveringen har fundet sted. For „§ 6-handlendes“ vedkommende skal giftbogen endvidere indeholde oplysninger om, hvilken gift der er indkøbt, størrelsen af de indkøbte partier, og hos hvem og hvornår indkøbet har fundet sted.

Indenrigsministeriet mener at kunne frafalde kravet om førelse af giftbøger, idet der for så vidt angår udlevering til private fra apoteker og handlende med særlig tilladelse i henhold til § 3, nr. 6,